

NEJ TILL NATO

BRIKS

- en väg ur kaoset

Två världssystem står mot varandra: Det konkursmässiga liberala nordatlantiska systemet och den framväxande infrastruktur- och tillväxtbaserade BRIKS-kretsen med grundarländerna Kina, Indien, Ryssland, Brasilien och Sydafrika

Av Kjell Lundqvist
Kandidat till Riksdagen
för EAP

i spetsen. Den totalt missriktade ekonomiska politiken de senaste 40 åren i Väst-europa och USA har lett till lägre levnadsstandard, försämrad produktivitet, sociala spänningar och en förlorad framtidstro. För att behålla makten över världen måste de styrande eliterna i detta område se till att alla länder i världen för samma ekonomiska åtstramningspolitik som i sina egna moderländer. De tillåter inga suveräna nationer som vill bygga en värld i den westfaliska fredens anda med samarbete för att bygga en bättre framtid.

När Vladimir Putin blev Rysslands president tittade han världen i ögonen och frågade: Vill ni ha ett fredligt samarbete med oss i Ryssland? USA:s administration under Bush II, NATO och EU svarede:

"Nej, vi vill förstöra er och ert land,

vilket vi nästan lyckades med när Jeltsin styrde. Vi skall inringa er militärt, kulturellt och ekonomiskt. I Tjejenien har vi redan förberett en stöt söderifrån genom att låta vår nära allierade Saudiarabien sprida sin statsreligion wahabismen i norra Kaukasus. Vi kommer så snart som möjligt att erbjuda alla före detta sovjet-republiker och tidigare Warszawa-pakt-medlemmar NATO- och EU-medlemskap men absolut inte er. Vi kommer att nära er gräns placera robotar som vi kommer att kalla missilförsvarssystem som både kan slå ut er andraslagsförmåga och snabbt omprogrammeras till medeldistansrobotar. Vi kommer att säga att dessa är avsedda för robotar från Iran, Nordkorea eller terrorister. Vi kommer ofta att ha militära manövrer som övar angreppskrig nära ditt lands gränser där också så kallade neutrala länder som Sverige och Finland deltar så att du vet att du inte har några vänner i väst.

Detsamma kommer vi att göra ekonomiskt. Vi har under 10 år, från 1990 till 2000, sett till att länderna i före detta Östeuropa inte fick chansen att utvecklas till suveräna nationer med en blomstrande ekonomi utan sjönk ned i en djup fattigdom utan framtidsutsikter. Nu erbjuder vi dem EU-medlemskap för att få kontroll över deras ekonomiska politik så att de inte hittar på något mot vår vilja. En av fördelarna med detta är att vi kan använda östeuropeisk arbetskraft för att sänka lönenivån i våra egna länder så att den nödvändiga åtstramningspolitiken kan

genomföras utan större problem.

Kulturellt och ideologiskt kommer vi att satsa massor med miljarder dollar eller euro, antingen direkt från de olika staterna eller från organisationer som står oss nära som National Endowment for Democracy, George Soros' Open Society Foundation och 100-tals andra liknande organisationer för att propagera för det Brittiska Imperiets husideologi, liberalismen.

De länder som inte vill eller är tveksamma kommer vi att använda Tony Blairs regimförändringspolitik mot, liksom vi gör i övriga världen med länder som inte följer våra direktiv."

Ryssland tänker inte backa. Inte Kina heller. BRIKS-politiken rullar på och den nya finansiella infrastrukturen skapas just nu. Den 24 oktober grundades den asiatiska infrastrukturinvesteringsbanken (AIIB) av 21 länder med ett startkapital av \$100 miljarder. Några dagar tidigare inbjöd Kinas president Xi USA:s president Obama att vara med och grunda banken. Hans inbjudan möttes med isande tystnad. Redan tidigare har BRIKS startat den Nya utvecklingsbanken (NDB) också med ett startkapital på \$100 miljarder. Denna gruppering förbereder sig också för ekonomisk krigföring från aggressiva spekulationsfonder efter erfarenheterna från den så kallade Asienkrisen 2007. Därför har de startat en stödfond (Contingency Reserve Arrangement) också med \$100 miljarder.

Byggandet för framtiden har redan börjat. Egypten bygger en ny Suezkanal.

Kina bygger vidare på den nya sidenvägsstrategin för att knyta samman Kina och Europa med utvecklingskorridorer. Kina bygger många infrastrukturprojekt i Afrika och har erbjudit sig att knyta samman alla afrikanska huvudstäder med höghastighetsjärnvägar. Etiopien har en motsvarande utveckling baserad på vattenkraft och modernisering av jordbruket. När Europa kontrollerade ekonomin i Afrika plockade man bara ut råvarorna och gav inget i gengäld. Nu byter Kina råvaror mot infrastruktur som skapar förmåga till vidare utveckling till moderna nationer. President Xi beskrev Kinas politik i ett tal i Beijing den 28 november: "Vi har förespråkade byggandet av en ny typ av internationella relationer stödd på samarbete som båda tjänar på, att införa och följa en politik som upprätthåller rättvisa, stöder gemensamma intressen och stävar mot en ny vision som innehåller gemensam, allsidig, samverkande och hållbar säkerhet."

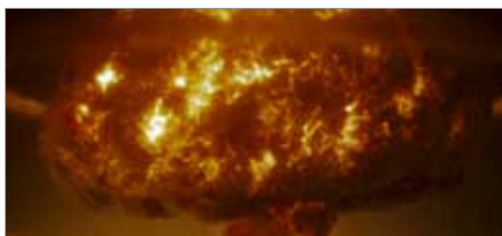
Det är denna politik som den västliga eliten inte kan acceptera. Därför bedrivs en konfrontations- eller regimförändringspolitik mot dessa länder. Vissa delar av denna elit är beredd att gå till världskrig för att behålla det nuvarande maktförhållandet. De militära provokationerna mot Ryssland kan lätt gå överstyr och leda till våldsamma incidenter som går ur kontroll och vi hamnar i ett världskrig.

Det är mot denna bakgrund som det politiska kaoset i Sverige, som det nuvarande parlamentariska läget har skapat, skall bedömas.

Utveckling för hela världen

- sid 2-3

Kommer svenskarna luras in i ett världskrig?

- sid 4-5

Vad gör vi i Syrien?

- sid 6

Varför rösta på Europeiska arbetarpartiet?

- sid 6-7

En varning till amerikanerna

Av Helga Zepp-LaRouche
ordf. Internationella Schillerinstitutet

Helga Zepp-LaRouche framförde en videohälsning till Schillerinstitutets konferens på Luciadagen i New York och andra möten runt om i USA under dagen. Följande är en något förkortad översättning från engelskan.

Jag tror att om vanliga amerikaner visste hur nära vi är ett tredje världskrig skulle folk stå på gatorna och kräva en förändring av Obamaadministrationens nuvarande politik.

Forne ryske generalstabschefen general Juri Balujevskij gav nyligen en intervju där han sa att han befävar att konflikten mellan Nato och Ryssland redan pågår – att den började med ett informationskrig, en enorm psykologisk kampanj som sätter psykisk press på befolkningen – och att militär styrka enbart kommer att bli sista fasen. På frågan om han trodde att det ännu kunde stoppas svarade han att han tyvärr befävar att det inte längre är möjligt; att mekanismen satts i rörelse; att våra motståndares mål tydligt satts upp: De tänker försöka hindra Ryssland från att bli en jämlik partner, militärt eller ekonomiskt.

På en konferens i Slovakien nyligen sa premiärminister Robert Fico att han befävar att sannolikheten för kärnvapenkrig, där fler länder än Ukraina och Ryssland är inblandade, är 70 procent.

I början på december skrev en grupp i Tyskland, däribland många kända namn, en appell till tyska regeringen och parlamentet med rubriken ”Krig i Europa igen? Inte i vårt namn!”. Den beskriver varför de befävar att nuvarande politisk kurs på kort sikt leder till krig mot Ryssland och manar regeringen och media att sluta med desinformationskampanjen, demoniseringen av Ryssland och Kina. Den skrevs under av forne förbundskanslern Gerhard Schröder, forne presidenten Roman Herzog, forne ordföranden för Säkerhetskonferensen i München Horst Teltschik och flertalet viktiga personer från näringslivet, politiken, media och kulturfären.

Det är bra, för vi är nu på kort sikt på konfrontationskurs med Ryssland, vilket endast kan betyda civilisationens utplåning.

Allt började med den nykonservativa politiken vid tiden för Sovjetunionens fall, när de nykonservativa beslutade att skapa ett världsimperium med britterna, baserat på brittiska imperiets modell och baserat på det ”särskilda förhållandet” mellan Storbritannien och USA. Alla steg som sedan tagits – de färgglada revolutionerna mot Ukraina och Georgien; försöken i flera andra länder i världen att göra regimskifte bland alla länder som inte vill underkasta sig denna imperieidé. Löftet vid tiden för tyska återföreningen, att inte expandera Natos gränser till ryska gränsen, bröts uppenbarligen.

Som ryske utrikesministern Sergej Lavrov nyligen sa är sanktionerna mot Ryssland inte till för att tvinga landet att ändra politik, utan till för att skapa sådana röra ekonomiskt att folket vänder sig mot Putin, störtar regeringen för att sedan börjar dela upp landet.

Allt detta är ett scenario som inte får ske, då det finns ett alternativ. Vad massmedia i USA fullständigt förtigit är det faktum att sedan BRIKS-toppmötet i Fortaleza, Brasilien, i juli 2014 växer ett nytt ekonomiskt system fram i rasande fart. Vi har ett nytt läge där över halva mänskligheten – BRIKS, de flesta latinamerikanska länder, många asiatiska länder, t.o.m. vissa afrikanska länder,

som Egypten och Sydafrika – är på väg att fullständigt explodera av ekonomisk återuppbyggnad, utvecklingsprojekt som förbjudits av IMF:s villkor under de senaste decennierna.

Länderna har även grundat nya finansinstitutioner som är förpliktade att endast finansiera fysisk ekonomi, utvecklingsprojekt och förpliktade folkets allmänna bästa. Där finns Asiatiska infrastrukturinvesteringsbanken (AIIB) i Kina; BRIKS' Nya utvecklingsbank; Shanghai Cooperation Organization håller också på att grunda en ny bank. Sydasiens länder i SAARC [South Asian Association for Regional Cooperation] håller på att grunda en bank. Där finns nya utvecklingsfonden för Sidenvägen.

Alla dessa projekt kommer gå i mycket positiv riktning, mot att utrota fattigdomen i länderna på bara några år. Sedan Indiens premiärminister Narendra Modi kom till makten finns en explosion av entusiasm i Indien. Han meddelade att 100 nya städer ska byggas, en miljon jobb per månad skapas, 30 vattenprojekt återupplivas som stannat sedan mordet på Indira Gandhi. Så det råder en entusiasm i Indien som ni inte har en aning om!

Samma sak gäller Kina: Tro inte på ett ord ni hör om Kina! Jag har varit där två gånger i år och jag kan försäkra er om att befolkningen är absolut optimistisk. De är övertygade om att det otroliga kinesiska ekonomiska miraklet, som de lyckades genomföra på bara 30 år, kan möjliggöra en industriell revolution som de flesta länder i Europa och USA behövde 200 år att fullborda! När president Xi Jinping meddelar att Nya sidenvägen är fröet till en ny ekonomisk världsordning innebär det helt enkelt att kinesiska regeringen nu erbjuder alla länder som vill delta att kopiera samma principer som byggde kinesiska ekonomiska undret i sina egna länder.

Jag vädjar därför till er: Vi måste få USA att stoppa den krigiska hållningen mot Ryssland och Kina och få USA att jobba tillsammans med BRIKS för en ny ekonomisk världsordning.

Vi kommer endast ta oss ur denna livsfara för civilisationens existens om vi får USA att gå med i det nya paradigmet som dessa länder redan befinner sig i. Tro inte på propagandan! Kina är baserat på konfucianska idéer nu; Indien har återupplivat det stora arvet från Mahatma Gandhi och Jawaharlal Nehru. Denna optimism sitter djupt och smittar befolkningen i länderna. Det finns ett helt annat paradigmet som redan råder i dessa länder och som, tillsammans med andra asiatiska, afrikanska och latinamerikanska länder, trots allt företräder majoriteten av civilisationen.

En kortare utbildningspamflett, som sprids i 10 000-tals papperskopior i USA, finns att beställa hos redaktionen. Se sista sidan.

BRIKS-länderna

Av Hussein Askary
Kandidat till Riksdagen för EAP

Tåget mot en ny världsekonomisk ordning har lämnat stationen. Sverige, EU och USA har missat det. Det är sent, men inte för sent eftersom det återstår en genväg dit för att hinna ikapp resten av mänskligheten. Denna enda genväg är EAP:s och LaRoucherörelsens ekonomiska och utrikespolitiska program. Här i västvärlden har vi två möjliga alternativ att med mycket kort varsel välja mellan: 1. Hinna ikapp detta tåg och bidra till fred och ekonomisk välfärd i hela världen, eller 2. Försöka stoppa det, men priset för det är ett nytt världskrig och förmodligen slutet för civilisationen som vi har känt den.

Den 16 juli 2014 träffades ledarna för Brasilien, Ryssland, Indien, Kina och Sydafrika (BRIKS) i Fortaleza i Brasilien och deklarerade att de skapat en ny ekonomisk ordning sinsemellan, som också står öppen för andra länder som ett alternativ till det nu bankrutta transatlantiska systemet som kan symboliseras av Världsbanken, Internationella Valutafonden och finansimperiet i London och Wall Street.

De fem BRIKS-länderna representerar 43% av världsbefolkningen. Dagen därpå anslöt de sydamerikanska ledarna sig till toppmötet. Tillsammans med BRIKS-representanter de 48% av mänskligheten. Om man lägger till deras ekonomiska och politiska allierade i Eurasien, som till exempel Shanghai Cooperation Organisation (SCO), en organisation som byggs runt Kinas strategi att med Nya sidenvägen knyta samman hela Asien, Mellanöstern och Europa med moderna infrastrukturnätverk, då har vi mer än två tredjedelar av mänskligheten och landytan uppe på samma spår som BRIKS-tåget.

BRIKS-toppmötet ledde fram till Fortaleza-deklarationen i 72 avsnitt som bl.a. tillkännagav skapandet av den Nya Utvecklingsbanken (NDB), med ett insatskapital på 50 miljarder dollar öronmärkta för infrastrukturprojekt i BRIKS-länderna och andra länder. BRIKS bestämde också att en valutafond skulle skapas kallad Arrangemanget för en beredskapsreserv (Contingent Reserve Arrangement) med ett kapital på 100 miljarder dollar. Den skall kunna bistå nationer som riskerar drabbas av valutakriser p.g.a. kapitalflykt och andra typer av finansiell krigföring, likt den som USA och Europa utsatte Argentina för i år för att tvinga landet att betala illegitima skulder med orimliga krav. I Asien har Kina och de andra asiatiska medlemmarna i BRIKS också beslutat starta den Asiatiska infra-

strukturbanken (Asia Infrastructure Investment Bank - AIIB) med 100 miljarder dollar som insatskapital och SCO har startat en särskild fond för infrastrukturprojekt.

Det som BRIKS har initierat är varken baserat på rivalitet med västvärlden, som många cyniska politiker och mediakommentatorer hävdar, eller något nytt för västvärlden. BRIKS-ländernas agerande är först och främst ett försök att undslippa den transatlantiska självmordsklubben som har visat att dess regeringars enda syfte, speciellt sedan finanskrisen bröt ut 2008, är att rädda bankrutta banker och finansinstitutioner i USA och Europa, även om priset är kollaps av produktion, välfärd, infrastruktur och dramatiskt ökad massarbetslöshet och krigshot.

För det andra är BRIKS-ländernas hela syn på ekonomi och ekonomiskt värde inte baserad på finansiellt värde eller pengar, utan, som Lyndon LaRouche definierar det,

Karta över östra Afrika som visar några av alla de av Kina finansierade projekten på kontinenten.

på att öka den relativa produktiviteten av arbetskraften successivt med hjälp av vetenskapligt skapade tekniska framgångar. I detta ekonomiska system ligger det ekonomiska värdet i den framtida visionen och ger därmed möjligheten att skapa krediter för att finansiera denna vision. Den indiske statsministern Narendra Modi uttryckte detta på ett mycket elegant sätt när han på toppmötet sade: ”Det som är unikt med BRIKS som en internationell institution, är att den för första gången för samman en grupp nationer med måttstocken ’framtida potentialen’, istället för existerande förmögenhet eller gemensam identitet. BRIKS' självaste idé är framåtblickande.” Han uppmanade sina kollegor att bygga gemensamma institutioner för unga vetenskapsmän

BRIKS-dynamikens

Med en kraftig acceleration efter toppmötet som BRIKS-länderna höll den 14-16 juli 2014 i Fortaleza i Brasilien, tillsammans med de latinamerikanska länderna, har bl.a. följande projekt initierats:

Höghastighetståg i Afrika: I juni erbjöd Kina att bygga ett nät för höghastighetståg mellan alla afrikanska huvudstäder.

Kärnkraft i Sydafrika: 17 juni tillkännagavs planerna på att bygga sex nya kärnkraftverk i Sydafrika med största möjliga egentillverkning av komponenterna samt full egen bränslecykel. Den 28 augusti erbjöd Ryssland sin assistans. Sydafrika har redan ett kärnkraftverk i drift och 5,5 procent av världens i nuläget utvinnsbara urantillgångar.

Nicaraguas nya Panamakanal: Redan veckan innan toppmötet, den 9 juli, fastslogs kanalens sträckning av Nicaraguas president Daniel Ortega. Kina hjälper Nicaragua med projekteringen av ka-

nalen, en konstgjord sjö, två hamnar, en flygplats, järnvägen och motorvägen, nya fabriker för cement och stål.

Argentinsk infrastruktur: 12 juli slöts avtal med Ryssland om den argentinska kärnkraftsreaktorn Atucha III. Den 18-21 juli slöts avtal med Kina om kraftverket och vattenregleringsprojektet Néstor Kirchner-Jorge Cepernic i Santa Cruz, upprustningen av Belgrano Cargas-järnvägen och den fjärde argentinska kärnkraftreaktorn.

Boliviansk kärnkraft och infrastruktur: 16 juli slöts avtal mellan Ryssland och Bolivia om ett kärnenergiprogram, ett vattenkraftverk och ett kraftvärmeverk. Kina erbjöd samma dag samarbete för en andra boliviansk satellit. 25 september tillkännagav presidenten att Kina skall finansiera ett nytt strategiskt stålverk vid en av världens största järnmalmsfyndigheter Mutun i östra Bolivia.

skapar ny världsordning

och ett gemensamt BRIKS-universitet.

Den ryske presidenten Vladimir Putin återspeglade Modis idé på presskonferensen i Fortaleza när han beskrev resultatet av toppmötet som: "BRIKS är alla unga stater, och framtiden tillhör de unga."

Ironin är att dessa idéer som BRIKS för in i världspolitiken, inte är något nytt för USA och EU. Det var på dessa principer, att med prioritet utveckla den fysiska reala ekonomin för att dra samhället och ekonomin framåt, som USA och det moderna Europa byggdes upp. Att underordna finanssystem, pengar och krediter till avgörande satsningar på infrastruktur, industri, jordbruk, vetenskap och framförallt att öka individens kreativa och produktiva krafter, är i själva verket vad som en gång i tiden kallades Det amerikanska politiska ekonomiska systemet. Det var det dirigistiska system, uppbackat av ett nationellt kreditsystem, som byggde det unga USA och sedan kopierades av Tyskland, Frankrike, Ryssland och andra europeiska länder i slutet av 1800-talet. Det var denna politik som hjälpte Franklin Roosevelts USA att besegra bankintressen och fascismen och återbygga USA:s ekonomi under 1930-talet och Andra världskriget. Det var samma ekonomiska politik som användes för att återuppbygga Europas ekonomi efter kriget, inklusive Sveriges framgångsrika industrialisering.

För det tredje förespråkar BRIKS-länderna ett system som är baserat på ett samarbete mellan självständiga och absolut suveräna nationalstater, istället för det nuvarande transatlantiska Nato/EU-systemet som har blivit ett imperiesystem där nationer inte har någon självständighet eller suveränitet över sina ekonomiska, militära eller utrikespolitiska affärer. De länder som trotsar de angloamerikanska finansintressena drabbas antingen av teknokratisk diktatur som Italien, "färgade revolutioner", typ Kiev Euromaidan i Ukraina, eller rätt och slätt militära angrepp som Libyen eller Syrien idag. Nationernas suveränitet är inte bara en viktig del av FN-stadgan utan den princip som räddade Europa undan den mörka tid av religiösa krig under 1500- och 1600-talen som kulminerade med det 30-åriga kriget. Den Westfaliska fredens principer som skapade fred i Europa 1648, är precis det som BRIKS erbjuder Europa. Den kinesiske presidenten Xi Jinping kallar det "win-win-system" där alla är vinnare genom samarbete istället för konkurrens. På APEC-toppmötet i Beijing i november är Xi erbjudit Xi den amerikanske presidenten Barack Obama att ansluta sig till Kinas och de andra asiatiska ländernas initiativ, inklusive Ryssland, för att bygga broar mellan nationer och kontinenter genom den Nya Sidenvägen. Kina och Ryssland har redan utvecklat idén att koppla Eurasien till Nordamerika genom en tunnel under Berings

sund från Östra Sibirien till Alaska!

BRIKS-effekten: Afrika som exempel

I tillägg till en lång rad projekt för infrastruktur, kärnkraft och rymden för Asien och Sydamerika [se rutan], har BRIKS-effekten redan nått Afrika. Afrika har väntat i mer än femtio år på att förverkliga sina drömmar efter den formella självständigheten från den brittiska, franska, belgiska och portugisiska kolonialismen, men blev istället offer för det nykoloniala systemet där Afrikas naturliga och mänskliga resurser dränerades till fördel för de gamla kolonialmakterna och USA, antingen genom nya

Den här kartan visar huvuddragen av det vi kallar Världslandbron. Vår förhoppning är att västvärlden samarbetar med BRIKS-länderna och att alla dessa projekt blir verklighet. Det rör sig om infrastruktur för vattenförsörjning, el och transport.

frihandelsavtal eller genom stöd till diktaturer som förlängde Afrikas slaveri och fattigdom. Sedan 1970-talet har Världsbankens och IMF:s "rådgivning" använts för att styra dessa länders ekonomiska politik till att mer förstöra än att bygga. Faktum är att, förutom stora gruvor, knappt något byggdes i Afrika söder om Sahara (förutom Sydafrika) under dessa senaste femtio år. Bristen på grundläggande infrastruktur, sjukvård, utbildning, el och rent vatten har lett till att miljoner afrikaner, mest barn, har dött och fortfarande dör av hanterbara sjukdomar som AIDS, botliga sjukdomar som malaria eller epidemier som ebola idag, eller p.g.a. förorenat vatten.

Nu har de flesta afrikanska nationerna insett hur ödeläggande och fruktlöst deras samarbete eller beroende av EU och USA är. Egypten har tagit ledning i Nordafrika

för att vända denna katastrofala trend genom att den nya regeringen har satt igång att bygga jättelika infrastrukturprojekt som den Nya Suezkanalen och Toshkaprojektet. Det senare skall göra stora ökenområden väster om Nildalen gröna och möjliggöra bosättning för miljoner av unga välutbildade egyptier i nya städer och jordbruks- och industrisamhällen, som kommer att byggas. Egyptens gamla kärnkraftsprogram har dammats av och det nya kärnkraftverket kan börja byggas nästa år. Allt detta skall finansieras, inte genom lån från IMF eller Världsbanken, utan genom inhemsk finansiering där befolkningen köper andelar i de nya projekten.

Samma system har använts i Etiopien

i form av gamla järnvägar som har olika spårvidder i varje land så de aldrig kan integreras, eller järnvägar och vägar som bara leder från gruvorna eller plantagera till närmaste hamn för export. Nu kommer dessa länder att integreras och deras resurser användas för deras egen utveckling.

Det är självklart att Kina som både finansierar och bygger dessa projekt (man utbildar och anställer lokal arbetskraft), kommer att få nytta av detta både som en marknad för sina produkter och källa för behov av mineraler och jordbruksprodukter. Men detta sker på rättvisa villkor där de afrikanska nationerna får något tillbaka för sina resurser. Dessa resursers utvinning kommer att öka i effektivitet och värdet ökar. Nästa steg är att dessa nationer bygger en egen tillverkningsindustri, där kan de utvinna mer värde från dessa resurser och sin utbildade arbetskraft. Det är exakt vad den amerikanske presidenten Franklin Roosevelt förespråkade mitt under Andra världskriget efter sina besök till Afrika. Han bråkade ständigt med den brittiske statsministern om vilken politik som skulle råda efter kriget: det brittiska systemets slavsystem och blodsgugning av afrikanska nationer eller det som han kallade "amerikansk rättvis handel". Efter Roosevelts död i slutet av kriget blev denna vision glömd av president Harry Truman och andra som beundrade det brittiska imperiets metoder istället för sin egen nations visionära republikanska idealism. President John F. Kennedy försökte återuppliva denna politik, men han motarbetades i Afrika av britterna, och mordet på honom satte USA på fel spår till dags dato.

EAP:s roll

Det som LaRoucherörelsen i USA och Europa, liksom EAP i Sverige, vill uppnå med sina kampanjer är att återuppliva den humanistiska europeiska och revolutionära amerikanska tradition och det ekonomisk-politiska system som byggde dessa moderna nationer. Samtidigt som vi arbetar för att stoppa konfrontationspolitiken så har vi de idéer och initiativ som kan rädda Sverige, Europa och USA. Vår program är det program som BRIKS-länderna utnyttjar nu med stor framgång.

Om du tycker att EAP och LaRoucherörelsen är liten så bör du tänka efter. Vi har faktiskt gett idémässigt ledarskap i världen och tillsammans med BRIKS-ländernas ledare har vi stöd av mer än hälften av mänskligheten för dessa idéer. Det är dags att visa våra svenska politiker värdet och den absoluta nödvändigheten av EAP:s idéer för Sveriges överlevnad.

nya gigantiska utvecklingsprojekt

Transkontinentala järnvägen Brasilien-Peru: 17 juli slöts avtal om att Kina ska projektera denna landförbindelse mellan Atlanten och Stilla havet.

Hamnen Rajin i Nordkorea: 18 juli öppnades den ryskbyggda hamnen i Rajin med den nya järnvägen till Ryssland.

Maritima sidenvägen och Mekongprojektet: 10 augusti beslutade Kina och Sydasiens länder i ASEAN-gruppen att fördjupa sitt strategiska partnerskap för utvecklingen av dessa projekt.

Kärnkraft i Egypten: 12 augusti lovade Ryssland bistå med bygget av kärnkraftverk i Dabaa på Egyptens nordkust.

Japanska höghastighetståg till Indien: 1 september skrevs avtal om japansk finansiering, teknik och drift av Bullet-tåg i Indien.

Rysk-kinesiska gasledningar: 1 septem-

ber öppnades också första delen av den 4000 km långa gasledningen som avtalades i maj i världens största affärsavtal. Den 17 september tillkännagavs att ytterligare ett jättelikt 30-årigt ryskt-kinesiskt gasavtal, med en gasledning på en mer västlig rutt, som avtalades i november.

Mexikos "Norra ekonomiska korridor": 5 september slöts avtal om kinesisk finansiering av järnvägsprojektet Nayarit-Chihuahua-New Mexico som ingår i projektet att skapa Iberoamerikas största djuphamn i Puerto Nayarit.

Utvecklingskorridoren Kina-Singapore: Första projektet den 12 september beslutade om utvecklingskorridoren från Nanning resp. Kunming i Kina för att med både järnväg och motorväg förbinda Kina, Vietnam, Kambodja, Laos, Thailand och Malaysia med Singapore på Malackahalvöns sydspets.

Stålverk i Sydafrika: 12 september till-

kännagavs också att en kinesisk stålkoncern tillsammans med Sydafrikas statliga industriutvecklingsbolag ska bygga ett nytt stålverk i Limpopoprovinsen där det finns stora järnmalmsfyndigheter, för att i ett första steg producera 3 miljoner ton handelsstål och i senare skede 5 miljoner ton.

Sydostasiens största dammbygge: 16 september skrev kinesiska Tre raviners damm kontrakt med Myanmar om att bygga Sydostasiens största damm i Salweenfloden.

Kina-Indiens samarbetsprojekt: Under president Xis statsbesök i Indien 17-20 september tecknades, förutom avtal om ekonomiskt samarbete på kärnkraft med toriumbränsle kring Indiens och Kinas försöksreaktorprojekt, också kinesisk teknik för järnväg, hamnbyggen och vatten-dirigeringsprojekt, samt den nya järnvägsförbindelsen från Kina till indiska hamnstaden Kolkata vid Bengaliska viken.

Egyptens nya Suezkanal: Egyptens president har satt igång bygget av en ny Suezkanal helt finansierad av landets egna resurser. Kanalen ska möjliggöra mötande trafik och innefattar sex tunnlar under kanalen och bygget av nya hamnstäder med 1,5 miljoner arbetsplatser. Den nya kanalen utgör slutpunkten för Maritima sidenvägen från Kina och Indien.

Indisk kärnkraft: På presskonferensen inför Putins besök den 10 december hos Indiens premiärminister Narendra Modi tillkännagavs att landet beställt ett tjugotal kärnkraftverk av Ryssland. Ryssland har tidigare installerat två tryckvattenreaktorer på vardera 1 GW i Kudankulam, Tamil Nadu, och ska nu bygga fyra till där och 16-20 liknande reaktorer på andra ställen, mycket välkomna planer i detta elbristens land.

Sverige måste överge Natosamarbetet: Kommer svenskarna luras

Av Ulf Sandmark
Kandidat till Riksdagen för EAP
ulf.sandmark@eap.nu

"Svaga argument? Hög rösten!" Så stod det noterat på ett ställe i den gamle pastorns efterlämnade bibel. Ett sådant resonemang verkar också ligga bakom det höga tonläget i den svenska valdebatten och i synnerhet i debatten om Ryssland och Kina.

Svenska folket har i fyra år matats med rapporter från Syrien om fruktansvärda humanitära förhållanden för flyktingarna och ständigt stigande dödstal, för att motivera stöd till Sveriges politik där. Knappt något har sagts om att detta "humanitära bistånd" har gått till den väpnade oppositionen och givit fundamentalistiska jihadistiska möjlighet att bygga upp den brutala terroristarmé som kallas ISIS.

Om Ukraina har svenska folket fått höra om EU:s engagemang för demokrati och frihet och rysk utpressning. Knappt något har sagts om hur ungdomar med nazistiska sympatier beväpnats av Kievs nya kuppregering med arméns vapen och tillåtits bilda milisförband som gör massakrer på civila p.g.a. deras etniska bakgrund eller politiska opposition. När det malaysiska flygplanet sköts ned över östra Ukraina lade svenska regeringen och media skulden på den ryske presidenten, till dess att det började komma uppgifter om skotthål i flygplanets vrakdelar från ett stridsflygplans automatkanon. Därefter blev det tyst.

Ubåtsjakten i oktober i Stockholms skärgård användes maximalt av media för att hetsa fram en rysk hotbild och Natomedlemskap. Spår efter en ubåt har efteråt konstaterats av de militära myndigheterna, men när någon nationalitet inte fastslogs blev det tyst. Bland andra USA:s dåvarande försvarsminister Caspar Weinberger har i efterhand berättat att även Nato-ubåtar kränkte svenska vatten på 1980-talet.

Tonläget är uppskruvat med mer och mer bröstoner och mindre och mindre fakta och förklaringar. Både i media och i politiken dundrar åsiktsmaskinerna. Det är i denna situation som debatten om svenskt Natomedlemskap förs.

Väldigt många svenskar vet att rapporteringen i svenska medier är snedvriden. Inte minst alla med invandrarbakgrund vet det, och bland alla som bott utomlands en tid är det legio att tala om den svenska ankdammen. För den generation som hämtar nyheterna från internet blir den svenska mediabilden alltmer irrelevant. Det finns väldigt många alternativa nyhetsförmedlare. Nyhetskanaler på engelska från både Iran och Ryssland har blivit ett alternativ för dem som vill förstå världen från olika utgångspunkter. I hög grad har greppet från västkontrollerade medier börjat släppa. Det borde därför vara möjligt att föra den svenska Natodebatten från en mer konstruktiv ståndpunkt än den känsloladna som hittills dränkt eftertanken och dolt de allvarligaste frågeställningarna.

På flera offentliga möten i Stockholm under hösten har de f.d. svenska diplomaterna Sven Hirdman och Hans Blix breddat Natodebatten. De anser att ett svenskt Natomedlemskap ytterligare skulle öka spänningen i Östersjöområdet. Hirdman pekar på att orsaken till det är att ryssarna anser det och det kan vi inte göra något åt. "Ett Natomedlemskap skulle öka risken för incidenter. Bli det krig blir Sverige omedelbart indraget", säger han.

Konsekvensen av vad de säger är att svenska folket kan bli lurat av ett Natomedlemskap. Det ökar inte säkerheten utan minskar den. Ett Natomedlemskap handlar nämligen inte om Sveriges säkerhet, utan skulle bli en del av Natos pågående chickenrace med ett tredje världskrig som insats.

I årtionden har svenska folket förts bakom ljust om Sveriges relationer till Nato. Under kalla kriget fanns hemliga avtal med Nato, hemliga för svenskarna men inte för de utländska stormakterna. Det var långtgående samarbeten som äventyrade Sveriges säkerhet utan att svenska folket fick veta.

Ännu mindre har svenska folket fått veta att Nato tillkommit på brittiskt initiativ för att bryta alliansen från andra världskriget mellan USA och Sovjetunionen. Det var Winston Churchill som med ett tal i Fulton i USA drog upp kalla krigets system för efterkrigstiden. Den brittiskvänliga amerikanske presidenten Truman hakade på och bröt med sin föregångare Franklin Roosevelts plan för avkolonialisering och ekonomisk utveckling för den fattiga majoriteten av mänsk-

Ett valplakat för FP? Nej, den här gången var det från Georgien. Ryssland blir inringat, och gillar inte läget.

ligheten. Roosevelts idé med FN som ett fungerande forum för samarbete mellan nationalstater i Westfaliska fredens anda saboterades av den brittiska kallakrigspolitikerna. Det egentliga syftet med Nato för den cyniska brittiska geopolitiken formulerades av Lord Ismay, Natos förste generalsekreterare, som "att hålla ryssarna ute, amerikanerna inne och tyskarna nere" och kunde han tillagt, "britterna ovanpå".

Eftersom denna brittiska politik att härska genom att söndra dominerade hela Europa, drogs även Sverige in i kalla kriget. Östersjöområdet blockerades i årtionden och Sverige hamnade ekonomiskt i en av världens utkanter. Endast det ekonomiska sammanbrottet för kommunismen, folkens revolt i Östeuropa och murens fall avbröt kallakrigsordningen och öppnade Europas största chans till återförening och

U-båtsjakt på 1980-talet. Den kapacitet vi hade då finns inte längre, men detta får inte användas som ett skäl att gå med i Nato eller för att eskalera krigsretoriken mot Ryssland om vi vill undvika krig.

ekonomiskt samarbete.

Kalla krigets gamla maktapparat Nato behölls dock i Väst. I stället för samarbete iscensattes upplösningen av Jugoslavien för att med den gamla Balkanpolitiken så split mellan Tyskland och Ryssland. Nato återaktiverades i samarbete med EU, ett samarbete som flätat ihop de två organisationerna i militärt hänseende. EU:s utvidgning in i det gamla Östeuropa gick därmed hand i hand med Natoutvidgningen. EU-avtalet som "erbjöds" till Ukraina hade vittgående militära avsnitt, som i praktiken skulle integrera landet med Nato.

För Sverige har EU-samarbetet inneburit ett kraftigt närmande till Nato. Dessutom har Sverige ingått egna direkta avtal med Nato om partnerskap m.m. Sverige håller på att mista sin alliansfrihet så till den grad att vi med krigsdynamiken i världen idag blivit en del av det brittiska krigsuppspelet. Nu är det västvärldens ekonomi som kollapsar och skapar instabilitet, i motsats till 1980-talet då Sovjet p.g.a. sin ekonomiska kollaps hotade lösa sina problem med militära äventyr. Nu pågår ett stormaktsspel som har brattom att pressa Ryssland och Kina att byta ledning innan en ny vända på finanskrisen slår undan den

ekonomiska grunden för västvärldens militära makt.

Avsaknaden av en statsmannamässig försvarsexpertis i Sverige innebär att risken för världskrig hittills inte funnits med i den svenska försvarsdebatten och i valrörelserna. Det har lämnat utrymme för politiker som Carl Bildt och Urban Ahlin att föra en äventyrlig politik mot Östeuropa. Carl Bildts uttalanden om att Ryssland måste pressas till eftergifter om Ukraina, är ett säkert recept för att pressa fram ett världskrig.

Sverige får inte sömngångaraktigt luras in i ett världskrig. Avspänningen i Nordeuropa måste bevaras. Antalet regioner med krig och stormaktsspänningar måste reduceras, inte ökas. Den svenska alliansfriheten mot stormaktsspelet måste stärkas för att lämna utrymme för ett svenskt bidrag till fredliga lösningar på dessa konflikter. Sverige måste bidra till att Nato avvecklas, inte stärks, så att världen kan komma fram till en global säkerhetsordning baserad på den Westfaliska freden och principen om den andres väl. Hela världen har rätt att bygga välfärdssamhällen precis som Sverige en gång gjorde.

in i ett världskrig?

Nato spelar högt med en ny Kubakris

Av Helga Zepp-LaRouche
ordf. Internationella Schillerinstitutet

Nuvarande politik från Obama, Cameron, Nato, EU och tyska förbundskanslern Angela Merkel riktar in sig på ett enda mål: Putin ska jagas från makten genom regimskiftespolitik. I detta är alla medel tillåtna: Försök att utifrån så färgglada revolutioner i inte bara Ukraina, utan även Ryssland; upptrappade sanktioner och ekonomisk krigföring med målet att ruinera ryska ekonomin och störta Putin; ständigt fortsatt militärisk expansion och upprustning av Nato. Dessa åtgärder utgör i kombination ett "chicken game", där man ska få motståndaren att frivilligt kapitulera i ljuset av den uppvisade irrationaliteten. Det är en lek med den termonukleära elden som kan sluta med allas vår utplåning.

På sin hemsida Conflicts Forum citerar forne MI6-medarbetaren Alastair Crooke i sammanhanget en av de tre medlemmarna i John F. Kennedys krishanteringsråd under Kubakrisen, William Polk, vilken nyligen varnade för att vi idag befinner oss i samma eskalationsspiral som då, som kan leda till krig på riktigt. Enligt Polk råder samma dynamik som då: Oförmågan att ta in hur andra sidan omvänt betraktar oss, vägran att acceptera den andres "sanning" och dennes subjektiva erfarenhet av historien, eller åtminstone erkänna att det någonstans därute skulle kunna finnas en annan sanning än ens egen.

Polk påminner om att det var stationeringen av dygnet runt stridsberedda och atombestyckade jupiterrobotar i Turkiet riktade mot Sovjetunionen som då föranledde dem att i sin tur stationera robotar på Kuba. Samt att USA, tvärtemot dagens populära version, inte alls tvingade Chrusjtjov på knä genom hot om hemsaker, utan att bägge länder tyst och stilla drog tillbaka sina robotar. Bakom detta låg tvärtom amerikanernas insikt att en fortsatt upptrappning skulle ha lett till ett förintande kärnvapenkrig. Polk varnade för att exakt samma konfrontationsmönster spelas upp idag och att de ansvariga uppenbarligen inte lärt sig någonting alls av historien.

Chicken game bygger på att två bilar i maxhastighet kör mot varandra och den som väjer först, då han tror att den andre är galen, förlorar. Fortsätter bägge köra har bägge visserligen bevisat sitt mod men dör trots det på fläcken. Precis den "strategin" kritiserade ryske utrikesministern Lavrov den 22 november inför Utrikes- och försvarspolitiska rådet i Moskva. Väst stöder helt och fullt extremisterna i Ukraina och har sålunda själva övergett principen om demokratiska val. Det som i stället kommit ur detta är ett chicken game med Ryssland för att se vem som först tappar nerverna. "Mobbarnas" avsikt är att få Ryssland att vika sig först och tvinga landet att se på när ryssarna och den ryskspråkiga

befolkningen i Ukraina föredras.

Frågan är hur länge Putin och ryska regeringen kommer behålla nerverna. Hittills har alla löften brutits, att inte utvidga Nato till Rysslands gränser. Tvåsiffriga miljardbelopp har lagts på att med betalda aktivister störta rysslandvänliga eller neutrala regeringar i Östeuropa i "färgglada revolutioner" – en strategi som ryska och för övrigt också kinesiska militären karakteriserar som irreguljär krigföring.

På skandalöst sätt stöddes en nazistkupp i Kiev den 21 februari 2014, i vilken Victoria Nulands favorit "Yats" blev premiärminister. Nazisternas övergrepp mot ukrainska befolkningen ignorerades och när befolkningen på Krim som reaktion på händelseutvecklingen slutligen i en folkomröstning beslutade sig tillhöra Ryssland kallade av nazi-ideologin och förnekelsen av nationalsocialisternas brott, röstade endast tre länder mot – USA, Kanada och Ukraina – medan EU-länderna lade ned sina röster! Att EU-länderna intar denna hållning är talande i Europa.

När ryska regeringen nyligen lämnade in en resolution till FN:s generalförsamling, som värdjades till regeringar att fördöma förhållandet av nazi-ideologin och förnekelsen av nationalsocialisternas brott, röstade endast tre länder mot – USA, Kanada och Ukraina – medan EU-länderna lade ned sina röster! Att EU-länderna intar denna hållning är talande.

Det uppenbara ytterligare problemet består i att ingen Kennedy denna gång sitter i Vita huset, utan Obama, som nyss avlägsnat sin försvarsminister Chuck Hagel från makten, då denne känt sig lojalare mot generalstaben, som är mer orienterad mot att undvika krig, än mot Vita huset.

Vi behöver en öppen och ärlig debatt om det strategiska läget och därutöver, vad vårt verkliga intresse är. Erbjudandet från Kinas president Xi Jinping till Obama, att USA och andra länder samarbetar med Kina och BRIKS i bygget av Nya sidenvägen och en ekonomisk nyordning, ligger fortfarande på bordet.

Ovan: Om det blir världskrig, så blir det med kärnvapen. Det kommer självklart att bli en katastrof. Vi måste inse att det kan, och kommer, ske om de mer rimliga västliga intressena inte vinner över krigshetsarna. Vårt jobb är att se till att det inte blir krig. Nato (t.h) har sedan murens fall blivit ett krigsprojekt och inget blir bättre av att Sverige går med.

Värnpliktsförsvaret – det sunda alternativet

Av Kjell Lundqvist

Varje suverän nation behöver ett försvar. Det ingår i den nationella infrastrukturen precis som sjukvård, polis, skola med mera. Försvarets huvuduppgift är att garantera landets överlevnad som suverän nation. I denna uppgift måste alla medborgare delta.

Ur andra länders synpunkt är det viktigt att göra klart att vårt försvar är till för att förhindra utrikespolitiska kriser och krig. Detta måste också vara fullkomligt klart för våra politiska ledare.

De förmågor som försvaret skaffar sig för att kunna lösa sin huvuduppgift skall naturligtvis också användas vid andra kris- och katastrofsituationer.

Varför då ett värnpliktsförsvaret? Inget land har i

längden mått bra av att ha en legoarmé. Vårt nuvarande yrkesförsvaret är en legoarmé. Dessutom är det bra att ungdomar med väldigt olika bakgrund lär sig att samarbeta för att lösa nödvändiga uppgifter. Militära förband utgör en del av infrastrukturen för att hela landet skall kunna undsättas. Varje kommunal räddningstjänst kan inte ha de resurser, t.ex. bandvagnar för snöstormarna, som försvaret kan hålla med. Med ett värnpliktsförsvaret kan katastrofinsatser, som samtidigt är övningar, göras uthålligt. En legoarmé är för liten för att ha denna uthållighet. Eftersom vi ändå måste utbilda arbetskraften för att kunna bygga stora infrastrukturprojekt är det en stor fördel att ha militär värnplikt.

Varför rösta på Europeiska

Av Elias Dottemar
Kandidat till Riksdagen för EAP

Sedan regeringen Löfven förlorade budgetomröstningen i Riksdagen har samhällsdebatten präglats av begreppet "regeringskris". Den kris vi mycket riktigt befinner oss i finns dock latent i det parlamentariska systemet och blir synlig varje gång oligarkins och folkets respektive självbevarelse-drifter drar åt olika håll.

Anledningen till att så många länder oligarkin trots sig ha runt sitt lillfinger nu i stället vänder sig till BRIKS är inte primärt ideologisk eller ens strategisk. Visst, hos många av BRIKS' bundsförvanter finns en hämnd-

tiska turbulensen är ett uttryck för samma ryggmärgsreflex till självbevarelse-drift som hos folket i östra Ukraina: Vi upplever våra makthavare som fiender som jobbar för främmande makt. Naturligtvis är folk inte på det klara med vem denna "främmande makt" är och därför kan motståndet rikta sig mot USA, EU, invandrare, högerextremister, vänsterextremister, judar, muslimer, eller något annat beroende på personliga kontexter och ideologiska lojaliteter.

Riksdagspartierna försöker med varierande framgång profilera sig mot "fienden" för att vinna medhåll. Alliansen red på missnöjet med Socialdemokraterna och de rödgröna på missnöjet med Alliansen. Sverigedemokraterna och Vänsterpartiet red på missnöjet med båda blocken. Det har på sistone debatterats mycket om huruvida SD

talet. Detta fick ett abrupt slut med mordet på Rathenau och en rad andra likasinnade statsmän och näringslivsfolk. Oligarkin skydde inga medel för att hålla Tyskland under de internationella finanskretsars förvaltarens Versaillesfördraget krävde.

Stoppa fascismen idag

Situationen idag är närmast identisk. En serie avtal (EU-fördrag, IMF-lån, statsobligationer, banklagar) håller förment självständiga länder under internationella finanskretsars förmyndarskap. Så länge befolkningarna har materiell säkerhet tolererar de regeringar som i sin tur tolererar att regera med oligarkins goda minne.

2011-12 var EU emellertid tvunget att i Italien och Grekland utse icke-valda tek-

nessa, i egenskap av fordringsägare, människorättskämpar eller dylikt, oskrivna lagar som står över landets och byter ut den obekväma regeringen mot en fogligare. Enda anledningen till att detta inte även hände i USA 1933 är just att landet inte har parlamentarism.

Även om det inte kan uteslutas att något liknande hände svenska regeringen i november 2014 står det klart att inget av partierna som ställer upp för omval till Riksdagen i mars uppvisar någon förmåga att lösa den ekonomiska kris som just nu leder hela Västvärlden mot diktatur och krig.

Alternativet

Det EAP kan göra med folkets förtroende i ryggen är att öppet bryta med det förvaltar-

LÄS MER OM EUROPEISKA ARBETARPARTIETS LÖSNING PÅ EAP.NU

lystnad mot USA (exempelvis i Sydamerika) eller så finns säkerhetspolitiska intressen (Iran, Syrien). Huvuddrivkraften är emellertid folkets självbevarelse-drift. Tydligaste exemplet är Ukraina. Folk i landets östra och södra delar ser framför sina ögon hur USA och Tyskland utser deras regering med uttalat syfte att vidta samma åtgärder som i Grekland, det vill säga göra landet till Europas nya fattighus. För att kväsa Donetsk, Lugansk och andra motståndsfickor mot koloniseringen tvekar Obama och Merkel inte att göda, föda, klä och beväpna privata, öppet nazistiska miliser, som själva stoltserar med att de utför etnisk rensning av ryssar.

I Väst Europa och Nordamerika är vi inte där än men regeringskriserna och den poli-

är ett protestparti eller inte. Sanningen är att vi har åtta protestpartier i Riksdagen. Det enda de alla har att erbjuda folket är löften om att vara mer kvalificerade att hantera en viss fråga än sina motståndare.

När regeringsperioder som en följd av detta kan börja räknas i veckor närmar sig systemet ett vägskeäl. Det var det som präglade Tyskland i slutet på 1920- och början på 1930-talen innan en 85-årig senildement president Paul von Hindenburg 1933 fick nog och utnämnde vettvillingen Adolf Hitler till rikskansler.

Då som nu var det det ekonomiska världsläget som gjorde detta tänkbart. Det fanns en annan väg! Redan 1922 hade utrikesministern Walther Rathenau utarbetat storslagna samarbetsprojekt med Lenins Sovjetryssland, det så kallade Rapallo-av-

nokrater till regeringschefer (Mario Monti och Panagiotis Pikrammenos) när skentryggheten rämnade och de italienska och grekiska folken greps av självbevarelse-drift och regeringar riskerade revoltera mot EU:s och bankernas diktat. I november 2013 var det sedan den ukrainske presidenten Janukovyč som insåg vilket dräpdrag det s.k. associationsavtalet med EU skulle innebära för Ukraina och av självbevarelse-drift i stället vände sig till BRIKS. Responserna var omedelbar och några månader senare var han och hans parti drivna i landsflykt av en väpnad kupp med nazister stödda av USA och EU.

Detta är parlamentarismen bakom fasaden: Så snart landet agerar utanför de ramar som satts upp av de institutioner som förmyndarskap landet står under, återopar

skap som EU, storbankerna, Internationella regleringsbanken (BIS) och deras hantlangare i Riksbanken och andra myndigheter utövar över Sveriges ekonomiska politik.

Det är i princip samma politik som USA:s president Franklin Roosevelt löste depressionen med på 1930-talet, i motsats till fascismen i Europa. Med makten över den egna valutan hos de folkvalda kan med en strikt offentlig investeringskalkyl snabbt full sysselsättning skapas. Det är dock inga arbetsmarknadspolitiska åtgärder som är på tal. Vi ska anlägga en rikstäckande grundläggande ekonomisk infrastruktur som ger hela folket, kommun för kommun, hushåll för hushåll, möjligheten att med sitt eget arbete öka landets välbstånd.

Det mest uppenbara behovet är ett riks-

Vad gör Sverige i Syrien egentligen?

Av Ulf Sandmark
Kandidat till Riksdagen för EAP

Under en vecka i början av november 2014 besökte jag tillsammans med en delegation av svensk-syrier Damaskus. Jag mötte en fungerande storstad med livlig trafik på gatorna, mat i affärerna och klungor av skolbarn på trottoarerna väntande på sina skolskjutsar. Människor talade utan aggressivitet eller hysteri om situationen, med en beslutsamhet och tillförsikt att samhället fungerade och skulle klara krisen som folken gjort där många gånger tidigare. Damaskus har invaderats, skriftligt dokumenterat, minst sextio gånger i historien.

Den hänsynslösa krigföringen – med gisslan, mord, massakrer, plundring – på-

går idag i främst norra och östra Syrien. Allt detta är redan välkänt i Sverige. Vädjanden om hjälp till Syrien, från svenska medier och journalister, har länge använts för att lura svenska folket. Det svenska biståndet kallas "humanitärt", men det har gått till en exilopposition som bedrivit väpnad kamp i fyra år ihop med våldsamma jihadister, av vilka många nu är allierade med den brutala terroriströrelsen ISIS. Sverige har stött de västliga stormakter och Nato, som tillsammans med Turkiet, Saudiarabien, Qatar, Libyen och Jordanien, har tränat och beväpnat tiotusentals inskickade terrorister.

Hotet från ISIS och denna massrekrytering av världens värsta terrorister hotar nu att slå mot inte bara Västvärldens ekono-

miska utmanare Ryssland, Kina och Indien, utan också tillbaka mot hela Västvärlden och även Sverige. Skall denna nya subkultur av terrorism motas, är det nödvändigt att samarbeta med nationen Syrien som står i främsta ledet mot ISIS. Återbemannning av den tomma svenska ambassaden i Damaskus är nödvändig för att i tid hejda de svenska ungdomar som svärmar för att "frälsa världen" genom att gå med i ISIS.

Syriens regerings systematiska återuppbyggnad av samhällsfunktionerna, sjukvården, skolorna, särskilt flickundervisningen, transporter och hela folkförsörjningen är landets enda fungerande motkraft mot ytterligare ödeläggelse och ISIS' barbari. Vapnen läggs nu ned i by efter by genom

regeringens beundransvärda program för försoning med de syriska medborgare som lurats av utländska makter att ta till vapen i sin opposition mot regeringen och nu ser sitt land förstöras av utländska våldsmän och plundrare.

Sverige måste också tillåta ekonomiskt samarbete med Syrien. Det är bara visionerna om framtiden som på allvar kan få ungdomar att lämna pessimismens väg ner till ISIS. Som en av världens knutpunkter kan Syrien genom den nya dynamiken med BRIKS och den Nya Sidenvägen ta del i utvecklingsprojekt för inte bara Mellanöstern utan hela världen.

arbetarpartiet?

Än lyser hoppets ljus i Västeuropa, men nu när framtidstrons sol reser sig i öst måste vi se till att det inte släcks här. Europa behöver inte gå in i en mörk tid av konflikt och förstörelse, men vi är på god väg. Vi vill samarbeta med alla nationer för fred och utveckling så att alla länder kan utvecklas. Ska det vara så svårt?

täckande magnetågnät som ger personer och lätt gods full rörlighet mellan landets alla delar i hastigheter på över 400 kilometer per timme. Detta avlastar i sin tur de ordinarie järnvägarna som då nästan utslutande kan sköta den tunga godstrafiken.

Därtill behövs stora mängder ren, pålitlig och billig energi. Tiden är sedan länge mogen för en modernisering och utbyggnad av kärnkraften. I vårt grannland Norge finns rikliga mängder av grundämnet torium som kan användas i saltkylda högttemperaturreaktorer. Dessa är helt överlägsna kok- och tryckvattenmodeller då endast klyvnings-

produkter blir över (inga aktinider), ingen härdsmläta kan inträffa och då inga ofantliga säkerhetspådrag behövs tar de betydligt mindre plats och arbetskraft i anspråk.

Den decentralisering av näringslivet som infrastrukturbyggnad medför ger oss jättespännande möjligheter att bygga nya, moderna städer. Stadens princip är att bostad, utbildning, arbetsplats, kultur och kommers blandas så att kvarter lever. Alltså helt tvärt emot den galna förortsidén där man bor i ett område, går i skola i ett annat, jobbar i ett tredje, rekreerar sig i ett fjärde och handlar i ett femte.

Allt detta är fullt genomförbart med en offentlig investeringskalkyl. Det kommer definitivt att göra Sverige till en paria i den internationella finansvärldens ögon men det är priset vi måste våga betala. Vi har BRIKS' fulla stöd för en sådan utveckling och svenska etablissemangen har säkert tillräckligt bra kontakter för att kunna sprida idén och få partnerländer i Europa starka nog att stå emot det gamla maktblock som vill förhindra en sådan politik.

Sverige kan därigenom avlossa startskottet till en försoning mellan Västvärlden och gamla rivaler. Ingen vinner på en

upptrappad konflikt. Globaliseringen, som bygger på att en del av världen jobbar billigt åt den andra, leder oundvikligen till konflikter och måste upphöra. Oligarkin kan avskaffas genom att vi avslutar renässansens ofullbordade revolution och skapar en värld av helt suveräna nationalstater där ingen angelägenhet faller på någon annan än dessa mänsklighetens representanter. Oligarkin är ju trots allt inget annat än kvarlevan från de maktstrukturer som rådde innan nationalstaten fanns.

Rösta på Europeiska arbetarpartiet!

Ingen promenadseger

Av Elias Dottemar

Vägen ur krisen finns men är inte lättforcerad.

För att de investeringar landet är i så skriande behov av ska kunna göras, måste ett ändamålsenligt finanssystem på plats. När offentliga krediter i sådan omfattning ska slussas till företag, för att påbörja projekt och anställa i hundratusental, får inte Sveriges bankväsende, som idag, vara en integrerad komponent i den internationella spekulationshärvan. Spekulera kan finansbolag göra om de vill, bankerna behövs däremot för att sköta betalningar på andra sätt och finansiellt assistera de företag som ska erhålla de statliga krediterna till Sverigebygget. Vi borde för länge sedan ha infört en bankdelning likt den Glass-Steagall-lag USA av just denna anledning införde 1933.

Med ett fungerande bankväsende utan dolda potentiella spelskulder hamnar statens pengar där de ska, nämligen i anläggningsarbeten. Sverige behöver nämligen akuta åtgärder, vilket inget riksdagsparti inser. Till skillnad från vad de som hjärntvättats tror – att nationalekonomi innebär hushållning med knappa resurser – vet de som använder sunt förnuft att nationalekonomi betyder att som stat skapa förutsättningar för sitt eget fortbestånd. Det är dessa förutsättningar Sverige de senaste fyrtio åren tappat, oavsett vad måttstockar som budgetbalans, BNP, HDI, börs- eller valutakurser anger.

Då befolkningen i allmänhet och politiker i synnerhet har så stora problem att tänka med något annat organ än plånbok, gör jag ett försök att åskådliggöra kollapsen på det enda språk de förstår:

För att kunna transportera sig med samma tillförlitlighet som järnvägen för 30 år sedan tillhandahöll skulle man idag behöva åka taxi. Priset för en tjänst av jämförbar kvalitet då och nu har alltså mätt i köpkraft i runda tal kanske tiofaldigats. Realekonomiskt kan man säga att effektiviteten i så fall sjunkit med runt 90 procent. För att begagna sig av sjukvård med samma beredskap och kapacitet som då skulle den enskilde idag

vara tvungen att med egna medel anlita privatkliniker.

Mätt på detta sätt, i kvalitet på potentiellt tillhandahållna infrastruktur, visar sig kollapsen lika förödande inom barn- och äldreomsorg, utbildning, försvar, kultur och katastrofberedskap av alla slag, från snöröjning till störningar i importen av förnödenheter. Det enda vi omedelbart är kapabla att vara självförsörjande på är vatten och bröd. Vi har blivit ett fattigland igen.

Enda anledningen till att den materiella levnadsstandarden fram tills nyligen ökat är att vi svämmas över av konsumtionsvaror från länder med slavliknande arbetsförhållanden. Det är en skamfläck som snarast måste åtgärdas. Vad händer nu när andra länder mer och mer satsar på sin egen och varandras utveckling? Ska vi bli billigproducenter istället? Ingen av de tre budgetar som debatterades i Riksdagen berör dessa problem.

Förmågan att producera vårt eget välstånd avgörs av två saker:

1. Arbetskraftens kvalifikationer
2. Infrastrukturens nivå

Det första ska vi lösa genom att ersätta utbildningskoncept från Olof Palmes da-

gar – att skapa ”kicksökande navelskådare” – med att skapa ”sanningssökande världsförbättrare”.

Det andra är investeringsprogrammet:

1. Rikstäckande magnetågnät för fri rörlighet av personer och lätt gods över hela landet avlastar järnvägen åt tungt gods, flygplatserna åt utrikesflyg och vägarna i allmänhet.

2. Spårtaxisystem i alla större städer kan konkurrera ut bilismen genom effektivitet och därmed göra trängselskatt, parkeringsavgift och annan straffpolitik överflödiga.

3. Toriumdrivna, salt- eller gaskylda högttemperaturreaktorer som ska ersätta först Oskarshamn och över tid alla kok- och tryckvattenanläggningar.

4. Nya städer med organisk expansionsberedskap för att en gång för alla förpassa sovstads- och förortsdillen till historiens cylinderarkiv.

Detta är början på den snåriga men spännande väg Sverige måste beträda för att ta sig ur krisen. Alla andra vägar bär till Rom.

Ekonomisk krigföring är inte vägen till fred

”Internationella globala affärsintressen”, däribland amerikanska banker och Obamaadministrationen, för ett tvåfrontsangrepp mot Putins Ryssland där enbart den formella krigsförklaringen saknas: Ekonomisk krigföring genom västvärldens sanktioner och medhjälpare i ryska centralbanken samt spontana terrorhandlingar från ”tjetjenska separatister” i ryska norra Kaukasus.

De senare rör sig om bundsförvanter till de som i Syrien kallas ISIS och som även hotar västvärldens befolkning.

Behovet av samarbete mellan väst och Ryssland är skriande. Dels så har vi samma ekonomiska kris och terrorhotbild och dels är hotet mot oss båda just de fraktioner hos oss båda som söker hetsa oss mot varandra.

Lyndon LaRouche anklagar britterna och president Obama för att genom sina ekonomiska krigshandlingar sätta världen på randen till riktigt krig. Ryska ledare från president Putin till utrikesminister Lavrov har tydliggjort att sank-

Ryssarna ser inte ut att backa.

Vi får hoppas att de inte anser att denna måste användas.

tionerna och oljepriskriget mot Ryssland i Moskva ses som del av regimskifteåtgärden och inte kommer att tolereras. Agerandet sätter världen på randen till termonukleär utplåning. LaRouche:

”Detta är inte ekonomiska åtgärder, det är krigshandlingar och kommer i Moskva att behandlas som sådana.”

LaRouche har flera tydliga lösningsförslag på britternas och Obamas krigsprovokationer. Först, menar LaRouche, måste Ryssland utan dröjsmål ta till ”Mahathir-lösningen” genom att införa omedelbara kapitalrestriktioner, valutarestriktioner och andra skyddsåtgärder mot valutaspekulanternas angrepp, precis som premiärminister dr Mahathir Mohamad råddade Malaysia under Asienkrisen på 1990-talet. Endast med sådana nödsatser kan Ryssland nu vinna finanskriget.

LaRouche betonade att Ryssland och världen behöver ett hamiltonskt creditsystem för att en gång för alla besegra London- och Wall Street-oligarkins makt.

”Om inte Ryssland omgäende vidtar nämnda åtgärder går vi in i en livsfarlig internationell kris. Om ryssarna agerar tillbörligt lider britterna och Wall Street ett svidande nederlag medan BRIKS-förloppet tar ett jättesteg framåt.”

LaRouche avslutade: ”Världen måste i stort återgå till ett hamiltonskt creditsystem. Hamiltons system för statlig kredit genom nationalbank var amerikanska konstitutionens hjärta. Det hamiltonska creditsystemet var Amerikas gåva till världen. Det har antagits av BRIKS, vilka representerar halva mänskligheten. Det är nu dags för USA att inta sin historiska och rättmätiga plats i ett nytt system för globalt samarbete kring stora projekt mellan suveräna nationer finansierade med hamiltonsk kredit. Det innebär att överge Obama, Bush, Wall Street och London – och fortsätta med en framtid värdig mänskligheten.”

LaRouchePAC.com: 9/11 and Torture

Would We Have Had a Torture Program if the ‘28 Pages’ Were Never Classified?

“Even if one were to set aside all of the moral arguments, our review was a meticulous and detailed examination of records. It finds that coercive interrogation techniques did not produce the vital, otherwise unavailable intelligence the CIA has claimed.”

Senator Dianne Feinstein

On the release of the Senate torture report, December 9, 2014

The release of the Senate torture report on December 9 confirms what many have known for years: the torture program promoted by Dick Cheney et al. was not designed to produce real intelligence — since every professional interrogator knows that such methods do not yield accurate intelligence — but were intended to come up with false claims which could be used to justify an attack on Saddam Hussein and Iraq. In other words, the Bush Administration was claiming to put an end to terrorism, by using a form of terrorism.

In a 45 minute speech on the floor of the Senate, the day the report was released, Senator Feinstein crushed the argument that ‘enhanced interrogation’ methods were necessary to get critical intelligence from detainees:

“The committee found that the CIA’s coercive interrogation techniques were not an effective means of acquiring accurate intelligence or gaining detainee cooperation.... The CIA and other defenders of the program have repeatedly claimed that the use of so-called interrogation techniques was necessary to get detainees to provide critical information, and to bring detainees to a ‘state of compliance’ in which they would cooperate and provide information. The study concludes that both claims are inaccurate.”

What EIR wrote years ago about the “Spoonbenders” and the SERE (Survival, Evasion, Resistance, and Escape) program (Executive Intelligence Review, August 26, 2005 issue “Abu Ghraib, Satanists, And Spoon-Benders”), is confirmed in great deal by the Senate report. The report documents that the CIA’s interrogation program was developed and run by two private contractors, based on the Air Force’s SERE Cold War training program, which was developed to help captured US airmen resist torture and the making of false confessions during the Korean and Vietnam Wars.

“What we have found is that a surprisingly few people were responsible for designing, carrying out, and managing this program. Two contractors developed and led the interrogations. There was little effective oversight. Analysts — analysts — on occasion, gave operational orders about interrogations and CIA management of the program was weak and diffuse.”

The two contractors, James Mitchell and Bruce Jesson, “reverse engineered” the SERE program to produce what they considered sufficient pain and disorientation to make their victims “compliant.” Neither Mitchell nor Jesson had ever conducted an actual interrogation. On the other hand, the CIA’s chief of interrogations, and many of its field interrogators, protested the use of these methods, but were overridden by CIA headquarters. Those assigned to the Al Qaeda interrogations often had histories of abuse and instability, or in some cases no background at all in interrogation — which Dianne Feinstein highlighted in her presentation on the Senate floor Tuesday. Mitchell and Jesson, who were paid at least \$81 million, not only oversaw the interrogations, but then evaluated their own work, of course claiming great success in eliciting high-value, “actionable intelligence.”

The program bears the hallmarks of Cheney and the Straussians who, from inside the Bush and Obama presidencies, have been working to overturn traditional military/intelligence methods and come up with pretexts for endless wars. This was documented by the LaRouche campaign’s 2003-2005 “Children of Satan” series of mass pamphlets.

“All the trees in the forest will fall...”

The question is: Will this open up the floodgates to the full truth concerning another cover-up perpetrated by the Bush Administration and perpetuated by Obama? Namely, the redacted 28 pages of the Congressional Joint Inquiry report into activities of the US intelligence community before and following the 9/11 attacks? These 28 pages, which were classified by the Bush Administration and continue to be classified by

George W. Bush with King Abdullah Dianne Feinstein

Obama, purportedly documents the foreign financing and domestic support apparatus for the 9/11 hijackers, primarily from high-level officials within the government of Saudi Arabia. Over the recent months, the campaign to release these 28 pages has gained significant momentum, which now has been significantly accelerated by the victory of Dianne Feinstein.

The real question that needs to be answered is: would we have even had torture program if the 28 pages which detail the foreign sponsors of the September 11, 2001 attacks were made public when the Congressional Joint Inquiry report that they are a part of was published?

The real war on terror begins with the declassification of the 28 pages which detail who was financially supporting the terrorist cells inside the United States prior to the September 11 attacks.

In a December 9th article, “The CIA’s real failure? It pursued the wrong targets,” in *The Independent*, Patrick Cockburn writes:

“It was obvious within days of 9/11 that citizens of Saudi Arabia were heavily implicated, with 15 out of the 19 hijackers Saudi nationals. Bin Laden himself came from the Saudi elite and the US inquiry into the attack found that financing from al-Qaeda had come primarily from private donors in the Saudi Kingdom. ... But President George W. Bush and his administration were not only careful not to point the finger at Saudi Arabia, but had 28 pages of the official report on its role censored despite the pleas of the victims of 9/11. President

Obama promised as a candidate to allow these pages to be published but has never done so.”

Former Senator Bob Graham, who served as chairman of the Senate Select Committee on Intelligence from 2001-2003 (the same position Senator Feinstein holds today) and co-chair of the Congressional Joint Inquiry into 9/11, has consistently called for the release of the censored 28 pages, which he was involved in originally authoring, as well as additional documents on the same subject that also continue to be suppressed. Throughout the course of Dianne Feinstein’s battle over the release of the torture report, Graham has linked this issue with the parallel issue of the release of the 28 pages, stressing that the exposure of the truth about both of these topics addresses the same fundamental question, namely, “the relationship between a government and its people.”

STÖD KAMPANJEN

DONERA

PG 34 15 59 - 3 • BG 160 - 6268

BLI

VALARBETARE

RING 08 - 98 30 10

KOM FÖRBI VÅR

VALSTUGA

VID SERGELS TORG

SKRIV UT FLYGBLAD ATT

DELA UT

FRÅN HEMSIDAN

EAP.NU

RÖSTA PÅ

EUROPEISKA ARBETARPARTIET - EAP

SKRIV PÅ EN BLANK VALSEDEL ELLER
BESTÄLL PÅ EAP@EAP.NU

- Kontakta mig! Jag vill ha _____ röstsedlar till riksdagsvalet.
 Jag beställer ___ ex av den här tidningen (å 10 kr).
 Jag beställer ___ ex av rapporten ”Why the USA Must Join the BRICS” (å 200 kr).
 Jag beställer ___ ex av rapporten ”The Silk Road Becomes the World Land-Bridge”
 (□ elektronisk kopia 2000 kr, □ bokform 2500 kr).

namn _____ Namnteckning _____
 adress _____ postadress _____
 tel _____ e-post _____

Skicka till EAP, Box 6057, 129 06 Hägersten, eller maila oss - eap@eap.nu